

đọc tập *Truyện và Ký* của Mai Ninh, Mạch Nha và Cổ Ngư khi trên màn hình, khi in ra những tờ rời, tôi không khỏi băn khoăn. Một tuyển tập hay và tình như vậy mà không đến được tay những người yêu văn chương bằng tiếng Mẹ thì quả là một lãng phí. Ngẫm lại,

chúng ta đã lãng phí quá nhiều. Từ máu xương đến nước mắt. Đôi khi cả tương lai. Thế thì lãng phí thêm chữ nghĩa nữa ư? Lãng phí những dấu vết tâm tình tôi vừa có duyên may được đọc, phải chăng, chúng ta đang coi nhẹ quá khứ trên bước gập ghềnh vào tương lai? Và không quá khứ, lấy gì trì kéo để chúng ta không như những hạt cát bay tung vào vô định?

28.08.2007

Nam Dao

văn mới

